

GRZMOT (16) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N grzmot (8). ◇ G grzmotu (2). ◇ A grzmot (3). ◇ I grzmot(e)m (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Głośnie brzmienie, huk, hałas, łoskot; *crepitus, fremitus, murmur, pulsatio, strepitus, tonitruum* Cn (16): Człowiek thedy poľpolity vczynili w źiemii wielki grzmot wołaiąc/ biycie biycie *BielKron* 243v; Pothkał sie potym łniami Vff Polłki s takim grzmotem/ iakoby sie wielka wieża obaliła *BielKron* 384, 126, 234v, 309v; Konie rzą/ grzmot gdy zbroie o zbroie chrzęściály *StryjKron* 622, 527; Ptálzym grzmotem rułzony/ rzekłem łam w łobie. *RybGęśli* D2; żeby nie tylko Ten łkarb, ále y ziemię w ktorey zákopány Pożárł, ktorego kopác niełsiem, żeby grzmotu Nieułyłał *CiekPotr* 58.

grzmot kogo, czego (4): był krzyk wielki y grzmot/ tak ludzi iako koni y łtrzelby *BielKron* 411v; *StryjKron* 240, 390; *WerGość* 219.

grzmot z czego (1): Konie rzą/ grzmot z zbroj/ s łrebrá *StryjWjaz* B3v.

W połączeniach szeregowych (2): Huk/ grzmot/ kołát/ trzałł łtráłzny/ Niebo brzmi y łálłfy *StryjKron* 702, 390.

W charakterystycznych połączeniach: grzmot uczynić, usłyszeć (3); grzmot ptaszy, wielki (3); z grzmotem (2).

Szeregi: »grzmot i chrzęst« (1): łwiłzczą łtrzáły/ grzmot y chrzęłł pánceřzow *StryjKron* 240.

»zgiełł a grzmot« (1): A gdy Chryłtus vłyłał zgiełł á grzmot chłopłtwá z włóczniámi/ [...] wyźrzał z kárczmy oknem *WerGość* 219.

a. Rzecz wydajaca głołne brzmienie (1) : Annas połóży ná łtole w worku iákiego grzmotu *MWilkHist* D3.

Synonim: chrzęszczenie.

Cf **GROM**, [**GROMOT**], **GRZMIENIE**, **GRZYMAŁA**, **GRZYMANIE**